

ת"פ 38866/10/16 - מדינת ישראל נגד זוהיר אבו רקייק, מיכאל אוחנה - עניינו הסתיים, ינון בוהדנה - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38866-10-16 מדינת ישראל נ' אבו רקייק(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 444538/2016

בפני המאשימה נגד הנאשמים
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות ירושלים

1. זוהיר אבו רקייק ע"י עו"ד עידו פורת
2. מיכאל אוחנה - עניינו הסתיים
3. ינון בוהדנה - עניינו הסתיים

החלטה

לפני בקשת נאשם מס' 1 "**לשקול היטב ובכובד ראש**" האם ראוי שהמשך ההליכים בעניינו ישמע לפני.

נאשם מס' 1 הורשע, על פי הודאתו, בעבירות סמים, ובהן קשר לפשע, סחר בסם מסוכן ונסיון תיווך בעסקה סמים. האישום השני עניינו ניסיון של הנאשם לתווך בעסקת סמים בין שני אנשים, אוריאל ברוך ואדם נוסף ששמו לא צוין בכתב האישום. עניינו של אוריאל ברוך נדון לפני, יחד עם מעורבים נוספים, במסגרת ת"פ 412-10-16, וגזרתי את דינו ביום 22.5.17. עניינו של נאשם מס' 1 קבוע לפני לשמיעת טעונים לעונש ביום 9.7.17.

על פי הבקשה, ב"כ נאשם מס' 1 עיין בגזר דינו של אוריאל ברוך ו"**נחרד לראות שבית המשפט ציין עובדות שגויות וחמורות מאוד**" בעניינו של הנאשם, אשר לשיטתו אין להן עיגון בכתב האישום שהוגש נגד ברוך, ועל כן הוא חושש שנוצרה בלבי "**דעה קדומה שלילית ביותר**" נגד נאשם מס' 1. לפיכך התבקשתי "**לשקול**" להעביר את שמיעת הטיעונים לעונש ומתן גזר הדין למותב אחר.

המאשימה הודיעה כי אינה רואה כל מניעה שהמשך ההליכים ישמע לפני.

לאחר שנתתי דעתי לבקשה ונימוקיה, לא ראיתי בה ממש ולא מצאתי כי מתקיימת עילת פסלות, או כל סיבה אחרת להעביר את התיק למותב אחר:

כתבי האישום שהוגשו בעניינם של המעורבים האחרים הנוגעים לאישום השני, בת"פ 412-10-16, וגזרי הדין שנתתי באותו התיק, אינם חלק מהמסכת העובדתית הנוגעת לתיק זה (מה גם שתיאור חלקו של נאשם מס' 1 במסגרת גזרי הדין באותו התיק נמצא בשולי גזרי הדין). עוד אוסיף, כי גם בעניינם של אותם נאשמים הכרעת הדין נתנה בעקבות הסדר דינוי שכלל הודאה בכתב אישום מתוקן, מבלי ששמעתי ראיות וקבעתי כל ממצא עובדתי ביחס לחלקו של מי

מהמעורבים.

אומר את המובן מאליו - גזר דינו של נאשם מס' 1 יבוסס אך ורק על עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, בו הודה נאשם מס' 1. תיאור עובדות הארוע מושא האישום השני, כפי שצויין בגזרי הדין של יתר המעורבים אינו יכול לשמש לחובתו או לזכותו של נאשם מס' 1 בהליך זה, או להוות חלק מגזר דינו. בוודאי שאין בדברים שצינתי בגזרי דינם של מעורבים אחרים כדי ללמד על דעה קדומה שלי נגד נאשם מס' 1 ואין בהם כדי להשפיע על עונשו.

ר' בהקשר זה תפ"ח (ת"א) 1226/04, זיתון, שם נפסק בנסיבות דומות מאוד:

לגופו של עניין, הננו סבורים כי יש לדחות את בקשת הפסלות לאור ההלכה לפיה "אין בעובדה ששופט הכריע בעניינם של מספר מעורבים בפרשה, כשלעצמה, כדי להקים עילת פסלות שתמנע ממנו להמשיך ולדון בעניינם של המעורבים האחרים" (ע"פ 7031/08 צחי נשיא נ' מ"י, ניתן ביום 22.10.2008). עוד נקבע באותו פסק דין כי "הלכה זו יפה, בין שמדובר בהליך משותף נגד כל המעורבים, ובין שמדובר בהליכים נפרדים, בין אם אחד הנאשמים הודה, ובין אם לאו, ובין שהודעות המעורבים קבילות כראיה, ובין אם לאו".

...

בענייננו, גם אם נחשף בית המשפט לפרטים אשר נמסרו על ידי סינא בעניינו של הנאשם, כאלה אשר לא נזכרו בכתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, אין ספק כי בית המשפט ידע להתעלם ממידע זה, כל עוד אין הוא מתיישב עם האמור בכתב האישום. כאמור, מידע זה מצוי בתיק בית המשפט מזה חודשים רבים טרם שהוגש כתב האישום המתוקן, וחזקה על בית המשפט כי יתייחס לעובדות בהן הודה הנאשם ולא למידע אחר המצוי בתיק.

נזכיר עוד כי היקף אמרותיה של סינא הינו רב ועצום ככל שהדבר נוגע למרבית הנאשמים, אך לגבי הנאשם שלפנינו - התייחסותה מועטה באופן יחסי, הן כמותית והן איכותית.

בכל מקרה, בית המשפט יגזור את דינו של נאשם זה רק בהתאם לנטען כנגדו בכתב האישום בו הודה, על היקפו המצומצם יחסית, ולא לפי תוכן עדות כזו או אחרת.

לאור אלה, המשך ההליכים בתיק ישמע לפני.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ז, 07 יוני 2017, בהעדר הצדדים.